

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sörge-Sang i Danske Samfund til 28de Januar 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sörge-Sang i Danske Samfund til 28de Januar 1840", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_652-txt-shoot-idm110.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Mel. Herr Peder kasted Runer over Spange.

- 1 **K**ong *FREDRIK* flytted langt fra Taare-Pilen,
Fra Verdens Tummel ind i Kirke-Hvilen!
Der slumrer han saa rolig,
Der drømmer han saa sødt,
Der toner det saa liflig:
Der kommer Liv i Dødt.
Faure Ord fryde Skjaldens Hjerte,
Faure Ord volde Skjalden Smerte,
Faure Ord!
- 2 Kong *FREDRIKS* Födselsdag, i Vinterlaget,
Blev gammel vant i Nord til Æres-Flaget,
Til Gilde og til Gammen,
Til skjemtefulde Ord;
Nu möder den paa Marken
Til sig kun Sörgeflor!
3*FREDRIKS* Dag fryded mangt et Hjerte,
FREDRIKS Dag volder Skjalden Smerte,
FREDRIKS Dag!
- 3 Hans Öie var saa vant til Æres-Flaget,
Hans Haand saa gammel vant til Harpeslaget,
Hans Öre og hans Hjerte
Til Folkets glade Sang;
Han slaaer paa gamle Strænge,
Men död er deres Klang!
FREDRIKS Röst fryded Skjaldens Hjerte,
FREDRIKS Röst savner han med Smerte,
FREDRIKS Röst!
- 4 Farvel, I Strænge! som paa *FREDRIKS-DAGEN*
Med Glædeslyd afbröd saa ofte Klagen,
Og toned om den Gode,
Men dog saa klippefast,
Hvis sanddru Læbe tier,
Hvis ömme Hjerte brast;
FREDRIKS Dag har opgivet Aanden,
Sidste Gang Harpen fristed Haanden,
Sidste Gang!
- 5 4 Kong *FREDRIK* flytted langt fra Taare-Pilen,
Fra Verdens Tummel ind i Kirke-Hvilen!
Der slumrer han saa rolig,
Der drømmer han saa sødt,
Der toner det saa liflig:
Der kommer Liv i Dødt.
Faure Ord har forvoldt mig Smerte,
Faure Ord fryde dog mit Hjerte,
Faure Ord!

N. F. S. Grundtvig.